Ben bazı kimselerin kalbinde sabırsızlık ve tamah gördüğüm için veririm. Bazı kimseleri de, Allah'ın kalplerinde yarattığı kanaat ve hayırla baş başa bırakırım. Amr İbni Tağlib de bunlardan biridir.»

Amr İbn Tağlib -radıyallahu anh- şöyle dedi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ganimet malları ya da esirler getirilmişti. O bunları dağıttı. Ancak bazı kimselere hiçbir şey vermedi. Mal vermediği kişilerin hoşlanmayıp söylendikleri kendisine ulaşınca, Allah'a hamd ve senâ ettikten sonra şöyle buyurdu: «Allah'a yemin ederim ki, ben kimilerine veriyor, kimilerine vermiyorum. Aslında mal vermediğim kimseler, verdiklerimden bence daha sevgilidir. Ben bazı kimselerin kalbinde sabırsızlık ve tamah gördüğüm için veririm. Bazı kimseleri de, Allah'ın kalplerinde yarattığı kanaat ve hayırla baş başa bırakırım. Amr İbn Tağlib de bunlardan biridir.» Amr İbn Tağlib der ki: "Vallahi Hz. Peygamber'in hakkımda söylediği bu söz, benim için kızıl develere sahip olmaktan daha değerlidir."

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Amr İbn Tağlib -radıyallahu anh- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ganimet malları ya da esirler getirildiğini anlatmıştır. Bunlar düşmandan ele geçirilen erkek ya da kadın esirlerdi. Bu esirleri kimine verip kimine vermemek suretiyle dağıtmıştı." Bazı kimselere kalplerini ısındırmak için bu ganimetten vermiş, bazılarına güvendiği için vermemişti. Çünkü o kimseler Allah'ın kendilerine güçlü bir iman ve kesin inanç bahşettiği kimselerdi. "Mal vermediği kişilerin ileri geri söylendikleri kendisine ulaşınca" kendi aralarında Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'i zanlarından dolayı kınadılar. Şüphesiz Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- özellikle o kimselere dindeki faziletlerinden dolayı vermiştir diye konuştular. Allah Rasûlü - sallallahu aleyhi ve sellem- onlara hutbe vermek için bir araya topladı. Allah'a hamd ve sena ettikten sonra; «Allah'a yemin ederim ki, ben kimilerine veriyor, kimilerine vermiyorum. Aslında mal vermediğim kimseler, verdiklerimden bence daha sevgilidir.» Buradan kasıt bazı kimselere bir şeyler veriyor olmam, vermediğim kimselerden daha çok sevdiğim anlamına gelmez. Bilakis vermediğim kimseler bana verdiğim kimselerden daha sevgilidir. Sonra onlara neden bazılarına verip, bazılarına vermediğini açıklamıştır. Ben bazı kimselerin kalbinde sabırsızlık ve tama' gördüğüm için veririm, ganimetten kendilerine bir şey verilmediğinde şiddetli bir şekilde sabırsızlık ve sıkıntı duyan kimselere kalplerini kazanmak ve hoşnut etmek için veririm. Bazı kimseleri de, Allah'ın kalplerinde yarattığı kanaat ve hayırla baş başa bırakırım. Yani onlara vermiyor olmamın sebebi Allah Azze ve Celle'nin onların kalbine verdiği kanaat ve gönül zenginliğinden ve hayırdan dolayıdır. Hayır ise kesin inanç ve iman gücüdür. Amr İbn Tağlib -radıyallahu anh- o kimselerdendi. Yani imanlarının güçlü olmasından dolayı kendisine ganimetten bir şey verilmeyen kimselerdendi. Başka bir hadiste, "Muhakkak ki ben yüzü üzerine cehenneme atılmasından korktuğum için,

bana daha sevgili kişiler olmasına rağmen o kimseye vereceğim." Müslim rivayet etmiştir. Amr İbn Tağlib -radıyallahu anh- Rasûlullah – sallallahu aleyhi ve sellem-'in kendisine sena ettiğini duyduğunda "Vallahi Hz. Peygamber'in hakkımda söylediği bu söz, benim için bütün dünyaya bedeldir." Yani Allah adına yemin ederek Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve selem-'in benim hakkımdaki bu övgüsüne, Arapların en sevdiği kırmızı develere bile değişmeye razı olmam demektir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3729